

Arrest

nr. 62 771 van 7 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Ngolo / Oroko tribe te behoren en praktiserend christen te zijn. U bent geboren in X op X en groeide daar ook op.

Begin 2008 opende u in X een videotheek. (V.D.E.), een militair die in Bakassi werkte, bezocht regelmatig uw zaak en vroeg op een dag of u 'gay porno' had. Een week later haalde u zulke films en (V.D.E.) kwam opnieuw. Hij zei dat hij problemen had met zijn vrouw en dat hij homo was. U was als kind reeds gepassioneerd door mannen en in januari 2009 begon u een homoseksuele relatie met (V.D.E.). Na verloop van tijd besepte u dat (V.D.E.) nog samen met zijn vrouw was en u vertelde hem dat u de relatie niet verder wilde zetten. Sinds november 2009 begon u dan een homoseksuele relatie met

(N.N.). U stelde (N.N.) aan (V.D.E.) voor en deze laatste ging boos weg. Hij dreigde er via SMS mee u te zullen doden als u de relatie met (N.N.) niet beëindigde. Midden februari 2010 klopten gendarmen aan bij u en ze zagen u en (N.N.) naakt. Jullie werden meegenomen naar hun kantoor waar jullie geslagen werden. U gaf toe dat u homoseksueel was en na drie dagen opsluiting werden jullie weer vrijgelaten. U vertelde tegen de commandant van de brigade dat één van zijn collega's, met name (V.D.E.), in Bakassi betrokken was. De commandant gaf aan dat hij met (V.) zou spreken als hij terug kwam van Bakassi. Op 21 februari 2010 werd u opnieuw gearresteerd, omdat u een officier van de gendarmerie beschuldigde van homoseksualiteit. Uw vader ging onderhandelen met een commissaris en midden oktober 2010 kon u ontsnappen. Uw vader trof regelingen met een zakenman en op 3 november 2010 kon u Kameroen verlaten per vliegtuig. Diezelfde dag kwam u in België toe waar u op 4 november 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Kameroense overheid omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat geboren bent te Ekondo-Titi en dat u er uw hele leven woonde. U gaf aan dat Ekondo-Titi één van de grootste steden is in de Ndian Division (gehoor CGVS, p.2-3). Verder gaf u aan dat u van januari 2009 tot november 2009 een homoseksuele relatie had met (V.D.E.) en dat u van november 2009 tot midden februari 2010 een homoseksuele relatie had met (N.N.) (gehoor CGVS, p.9 en p.11-12). Verder gaf u aan dat u vanaf 14 februari 2010 gearresteerd werd door de gendarmerie en dat u problemen kende met hen omdat u uw ex-partner – tevens officier van de gendarmerie – beschuldigde van homoseksualiteit (gehoor CGVS, p.12-14). U verklaarde dat u tijdens uw secundaire scholing een relatie had met een meisje, (R.N.I.). De relatie werd beëindigd toen ze een tijdje buiten Ekondo-Titi ging wonen, maar toen ze terug in Ekondo-Titi kwam wonen, zette u uw relatie met haar verder. U gebruikte steeds een condoom als u met haar vree, maar toch raakte ze zwanger en ze beviel op 29 augustus 2008 van uw dochter (K.B.B.) (gehoor CGVS, p.4-5).

Later verklaarde u dat u als kind reeds een passie had voor mannen (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd hoe u wist dat u mannen verkoos boven vrouwen, gaf u aan dat u nooit aangetrokken werd tot vrouwen, maar tot mannen (gehoor CGVS, p.16). Toen u erop gewezen werd dat u wél een relatie had met een meisje tijdens uw secundaire scholing, dat u de relatie met haar opnieuw aanging toen ze weer in Ekondo-Titi woonde én dat u zelfs een kind met haar had, gaf u ontwijkend aan dat u het kind weigerde te erkennen, maar dat jullie ouders jullie onder druk zetten. Toen u erop gewezen werd dat u eerder verklaarde dat u steeds een condoom gebruikte als u met haar vree, gaf u aan dat u steeds meisjes ontmoette, maar dat u zich op een moment beter voelde bij mannen, namelijk sinds u een serieuze relatie had met (V.D.E.) (gehoor CGVS, p.16). Uit bovenstaande blijkt minstens dat uw verklaringen over het moment wanneer u wist dat u mannen verkoos boven vrouwen inconsistent zijn.

Verder gaf u aan dat u dacht dat u op uw zeventiende voor de eerste maal seks had met een man. Toen u gevraagd werd wat de naam was van de jongen waarmee u voor het eerst seks had, gaf u aan dat het lang geleden was en u het niet meer wist (gehoor CGVS, p.16). Men mag verwachten dat iemand die – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – voor de eerste maal seks heeft met een man, een strafbaar feit in zijn land van herkomst, een basisgegeven als de naam van zijn toenmalige partner kan herinneren. Dat u het vergeten bent omdat het lang geleden is, gaat niet op, daar u net drieëntwintig jaar geworden bent en de feiten zich waarschijnlijk afspeelden toen u zeventien jaar oud was.

Toen u verder gevraagd werd of u in Kameroen naar een organisatie ging die opkomt voor de mensenrechten en de rechten van homoseksuele personen, gaf u aan dat u het niet deed, omdat u niet wist dat er zulke organisaties bestonden in Kameroen (gehoor CGVS, p.15). Nochtans blijkt dat er minstens één organisatie bestaat in Kameroen bestaat die opkomt voor de rechten van homoseksuelen en kan men verwachten van iemand die een homoseksuele geaardheid heeft en omwille daarvan vervolging vreest, dat deze minstens één zulke organisatie kan noemen (zie administratief dossier). Verder gaf u aan dat u – buiten (V.D.E.) en (N.N.) – geen homoseksuele vrienden of kennissen had (gehoor CGVS, p.16-17). Toen u gevraagd werd of u andere

homokoppels kent, gaf u aan dat ze moeilijk te vinden zijn, omdat het verborgen is (gehoor CGVS, p.17). Verder wist u niet of er ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen bestaan in Kameroen (gehoor CGVS, p.16). Toen u verder gevraagd werd of u weet had van artikelen betreffende homoseksualiteit die in de Kameroense pers verschenen, gaf u aan dat u het niet wist. Later gaf u aan dat de Verenigde Naties Kameroen onder druk zette om homoseksuelen en lesbiennes rechten te geven (gehoor CGVS, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er heel wat media een lijst met foto's en namen van zogezegde homoseksuele politici, zakenmannen en muzikanten publiceerden. Men kan verwachten dat iemand met een homoseksuele geaardheid minstens op de hoogte is van het bestaan van deze lijst.

Bovenstaande vage verklaringen en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw relaties met (V.D.E.) en (N.N.).

Betreffende (V.D.E.) verklaarde u dat u sinds januari 2009 een homoseksuele relatie met hem begon en dat deze duurde tot november 2009 (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd wanneer (V.D.E.) geboren werd, gaf u aan dat u het niet meer wist. Later gaf u aan dat u dacht dat hij tweeëndertig jaar was. U wist evenmin waar hij geboren werd. Toen u gevraagd werd of u zijn post binnen de politie of zijn rang kende, gaf u aan dat u het niet wist. U gaf aan dat hij drie tekens (>>>) op zijn schouder had, maar dat u niet wist welke orde het was. U vroeg het ook nooit aan uw toenmalige partner. Verder wist u niet wie zijn baas was (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u de eerste 'vriend' van (V.D.E.) was, gaf u aan dat u het niet wist. U gaf aan dat het er van afhangt wat met een serieuze relatie bedoeld werd. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u dacht dat u niet de eerste vriend was, omdat hij reeds eerder vele relaties had én hij ook een relatie had met een collega in Bakassi. Toen u gevraagd werd naar de naam van zijn laatste vriend, gaf u aan dat u het niet wist. Verder kende u de namen van de ouders van (V.D.E.) niet en toen u gevraagd werd of (V.D.E.) broers en/of zussen had, gaf u aan dat u niet veel over (V.D.E.) wist (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of de familie van (V.D.E.) wist dat hij homoseksueel was, gaf u aan dat u het niet zeker wist. U gaf aan dat (V.D.E.) getrouwd was, maar u wist niet sinds wanneer hij gehuwd was en u wist evenmin de naam van zijn echtgenote. Verder gaf u aan dat ze twee kinderen hadden, maar u kende de namen van zijn kinderen niet (gehoor CGVS, p.11).

Verder gaf u aan dat u sinds november 2009 een homoseksuele relatie aanging met (N.N.) (gehoor CGVS, p.3). U gaf verder aan dat jullie elkaar tijdens de week ontmoetten en hij steeds naar u kwam (gehoor CGVS, p.11). De relatie duurde tot 14 februari 2010, toen de politie u en (N.N.) naakt aantroffen en ze jullie arresteerden (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd wanneer (N.N.) geboren werd, gaf u aan dat u het niet meer wist. Later gaf u aan dat hij 'in de twintig' was. U wist evenmin waar hij geboren werd (gehoor CGVS, p.3). Verder kende u de namen van de ouders van uw partner (N.N.) niet. Later gaf u aan dat u geloofde dat de achternaam [van de ouders] (N.) was. Toen u gevraagd werd of uw partner (N.N.) broers of zussen had, gaf u aarzelend aan van wel, maar dat hij uit een gebroken familie kwam en u zijn broers en zussen nooit leerde kennen. Toen u gevraagd werd of de familie van (N.N.) wist dat hij homoseksueel was, gaf u eerst aan van wel. Daarna gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd of u de eerste echte 'vriend' van (N.N.) was, gaf u aan dat hij zei dat hij al eerder relaties had, maar dat u de mensen met wie hij relaties had niet kende. U vroeg er ook nooit naar. U wist niet of (N.N.) eerder ook 'vriendinnetjes' had (gehoor CGVS, p.12).

Van iemand die gedurende bijna één jaar een - homoseksuele - relatie heeft gehad met (V.D.E.) en die gedurende drie maanden een - homoseksuele - relatie heeft gehad met (N.N.), kan verwacht worden dat hij zulke zaken wél weet. Bovenstaande onwetendheden maken uw homoseksuele relaties met (V.D.E.) en (N.N.) ongeloofwaardig en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

U verklaarde dat u na uw vertrek uit Kameroen contact had met uw vriend (F.) en met uw vader. (F.) vertelde u niets nieuws betreffende de problemen die u kende in Kameroen en u gaf aan dat u uw vader contacteerde omdat u wilde weten hoe het met hen ging, omdat het zonet kerstfeest was. Verder probeerde u niemand te contacteren (gehoor CGVS, p.6). Van een kandidaat vluchteling kan redelijkerwijze worden verwacht dat, wanneer hij contact opneemt met personen in zijn land van oorsprong, hij zich informeert over de nasleep van zijn problemen bij zijn contactpersonen in Kameroen. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte en identiteitskaart tonen slechts uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een brief (dd. 22/12/2010) van meester (M.F.J.) neer. U gaf aan dat hij niet uw advocaat is, maar dat hij enkel een attest opmaakte (gehoor CGVS, p.7). Uit attest blijkt dat meester (M.F.J.) de verklaringen van uw vriend (F.A.T.) noteerde op 22 december 2010, bijna twee maanden nadat u Kameroen verlaten had. Verder legde u een brief (dd. 17/12/2010) van meester (N.F.) neer. Beide attesten kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd worden daar een advocaat betaald wordt om uw belangen te behartigen en zijn derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Verder legde u een aantal foto's neer van u in uw winkel, u in een parade van de Biya jeugd en u die door agenten geslagen wordt. Uit deze foto's kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden ze genomen werden. De foto's zijn niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. U legde een medisch attest voor van Dr. (S.C.) (dd. 5/1/2011). In het attest spreekt Dr. (S.C.) van een oud hoofdletsel en oude oppervlakkige wonden, maar hij geeft aan dat de oorzaak van de letsels niet kan achterhaald worden. Het attest is derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Verder legde u een handgeschreven brief van uw vader (dd. 23/12/2010) neer. De brief van uw vader kan echter bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd omwille van de nauwe band. Tenslotte legde u een bundel krantenartikelen voor maar deze betreffen enkel de algemene situatie van homoseksuelen in Kameroen en tonen uw persoonlijke problemen niet aan. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de schending van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Hij voert aan dat hij in zijn land van herkomst zware problemen heeft en dat hij door de autoriteiten en de politiediensten in zijn vaderland vervolgd wordt omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker stelt dat het algemeen bekend is dat zowel de burgerlijke samenleving als de autoriteiten en politiediensten er zeer vijandig staan ten aanzien van homoseksuele activiteiten. Hij betoogt dat hij zijn verhaal te goeder trouw heeft gedaan. Verzoeker benadrukt dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in het Verdrag van Genève, dient te worden vastgesteld. Het is volgens verzoeker duidelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst naar de '*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*' en stelt dat het duidelijk is dat zijn verklaringen mogelijk, plausibel en oprecht zijn, dat ze coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) stelt dat de neergelegde attesten van een advocaat en een verklaring van de vader van verzoeker niet als een objectieve bron kunnen beschouwd worden, merkt verzoeker op dat de inhoud van deze documenten niet aan een onderzoek werd onderworpen. Wat betreft de stelling van het CGVS dat uit de foto's van verzoeker in zijn winkel, in een parade van de Biya jeugd en van verzoeker die door agenten geslagen wordt, niet afgeleid kan worden in welke omstandigheden ze werden genomen, voert verzoeker aan dat het duidelijk is dat hij zwaar geslagen werd door de agenten. Verzoeker stelt dat wat ook de context van dit geweld is, het vaststaat dat hij het slachtoffer werd van excessief politiegeweld ofwel foltering. In ieder geval gaat het volgens verzoeker duidelijk om ernstige daden van vervolging.

Verzoeker betoogt dat de kritiek van het CGVS uit veronderstellingen en foutieve aannames bestaat. Het feit dat hij als adolescent een relatie had met een meisje en met haar een kind heeft verwekt, staat zijn homoseksualiteit niet in de weg. Hij stelt dat het evenmin per se onwaarschijnlijk is dat hij de naam van de jongen met wie hij zijn eerste homoseksuele ervaring had niet meer wist. Verzoeker bevestigt dat hij nu eenmaal de naam niet meer weet. Wat betreft zijn partners benadrukt verzoeker dat hij naar best vermogen en in goed vertrouwen de hem gestelde vragen heeft beantwoord. Uit bepaalde onwetendheden betreffende de partners afleiden dat de homoseksuele relaties op zich ongeloofwaardig

zijn, gaat volgens hem te ver. Verzoeker voert aan dat verwachtingen en aannames geen juridische argumenten zijn en er niet mogen toe leiden dat een asielrelaas als ongeloofwaardig wordt verworpen. Hij benadrukt dat het een feit blijft dat homoseksualiteit strafbaar is in zijn land van herkomst, Kameroen. In de gegeven omstandigheden had het CGVS volgens verzoeker zijn relaas met de nodige voorzichtigheid dienen te onderzoeken, hetgeen *in casu* duidelijk niet is gebeurd. Hij betoogt dat het CGVS hem de hoedanigheid van vluchteling had moeten toekennen.

Verzoeker voert aan dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming waartegen hij geen bescherming kan vragen van zijn land van herkomst. De weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd volgens verzoeker niet gemotiveerd door het CGVS. Hij stelt dat de houding van het CGVS zorgvuldig noch redelijk te noemen is. Omtrent de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betoogt verzoeker dat er geen onderzoek is gebeurd naar de documenten die hij heeft bijgebracht. Zo werden de door hem neergelegde foto's niet in overweging genomen bij de beoordeling van het asielrelaas. Wat betreft de schending van het redelijkheidsbeginsel stelt verzoeker dat het verticaal klasseren van de foto's waaruit het buitensporig politiegeweld blijkt, omdat uit de betreffende foto's volgens het CGVS niet kan worden afgeleid onder welke omstandigheden ze werden genomen, kennelijk en manifest onredelijk is. Het is volgens verzoeker duidelijk dat het hier om zwaar politiegeweld gaat, wat ook de reden ervan is. Hij benadrukt dat de foto's ter dege dienden onderzocht te worden en in de beoordeling van het CGVS opgenomen dienden te worden.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt, zoals door de commissaris-generaal terecht wordt vastgesteld, geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn reisroute, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

De commissaris-generaal heeft op goede grond geoordeeld dat verzoekers homoseksuele relaties met (V.D.E.) en (N.N.) niet aannemelijk zijn. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij niet op de hoogte is van (i) de geboorteplaats van (V.D.E.) noch (N.N.); (ii) wie de baas van (V.D.E.) was; (iii) de post of rang die (V.D.E.) binnen de politie bekleedde; (iv) de naam van de laatste vriend van (V.D.E.); (v) de namen van de ouders van (V.D.E.); (vi) het feit of (V.D.E.) broers of zussen had; (vii) het feit of de familie van (V.D.E.) wist dat hij homoseksueel was; (viii) hoelang (V.D.E.) reeds gehuwd was; (ix) de naam van de echtgenote en de namen van de kinderen van (V.D.E.).

Verzoeker heeft tevens vage verklaringen afgelegd omtrent (i) de namen van de ouders van (N.N.); (ii) de broers en zussen van (N.N.); (iii) het feit of de familie van (N.N.) wist dat hij homoseksueel was; (iv) het feit of hij de eerste echte 'vriend' van (N.N.) was; (v) het feit of (N.N.) eerder ook een vriendin had. Verzoekers louter algemene bewering dat het te ver gaat uit bepaalde onwetendheden betreffende zijn partners af te leiden dat de homoseksuele relaties op zich ongeloofwaardig zijn, is niet afdoende om de voormelde concrete vaststellingen te ontcrachten. De commissaris-generaal heeft derhalve terecht gemotiveerd dat voornoemde onwetendheden en vage verklaringen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aangaande zijn homoseksuele relaties met (V.D.E.) en (N.N.) ondermijnen.

Tevens heeft de commissaris-generaal met recht vastgesteld dat verzoeker vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende zijn homoseksuele geaardheid. Zo verklaarde verzoeker aangaande het moment waarop hij zich aangetrokken voelde tot mannen aanvankelijk *"van kinds af aan had ik steeds passie voor mannen"* (administratief dossier, stuk 6, p. 8) en *"rond mijn zestiende had ik het door"* (*ibid.*, p. 15). Gevraagd hoe hij zeker wist dat hij mannen boven vrouwen verkoos stelde hij *"omdat ik, mijn passie... ik bewonderde nooit vrouwen, ik was nooit aangetrokken tot vrouwen maar tot mannen"* (*ibid.*, p. 16). Geconfronteerd met het feit dat hij op school een relatie had met een meisje, opnieuw een relatie met haar begon toen ze terug naar Ekondo Titi kwam en zelfs een kind met haar had, trachtte verzoeker eerst de vraag te ontwijken en verklaarde vervolgens geheel in strijd met zijn eerdere verklaringen dat hij zich beter voelde bij mannen sinds hij een serieuze relatie had met (V.D.E.) (*ibid.*, p. 16). Even verder stelde hij dan weer dat hij reeds zeker was dat hij homoseksueel was toen hij voor de eerste maal seks had met een man en verklaarde *"ik weet niet meer wanneer, ik denk dat ik zeventien jaar oud was"* (*ibid.*, p. 16). Gevraagd naar de naam van de jongen met wie hij voor het eerst seks had, stelde verzoeker vaag *"het is lang geleden, ik weet de naam niet"* (*ibid.*, p. 16). Het is niet geloofwaardig dat verzoeker zich de naam van zijn toenmalige partner niet kan herinneren omdat het lang geleden is gelet op het feit dat verzoeker ten tijde van het gehoor pas tweeëntwintig jaar was en de feiten zich volgens verzoeker afspeelden toen hij zeventien jaar was, mede in aanmerking genomen dat dit feit zich in een homofobe omgeving afspeelde en aldus aangenomen moet worden dat dit in zijn geheugen is gegrift.

Verzoeker beperkt zich tot het uiten van de louter algemene bewering dat het feit dat hij als adolescent een relatie had met een meisje en met haar een kind heeft verwekt, zijn homoseksualiteit niet in de weg staat en tot het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal daar waar hij stelt dat het niet per se onwaarschijnlijk is dat hij de naam van de jongen met wie hij zijn eerste homoseksuele ervaring had niet meer weet. Hij onderneemt echter niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Mede gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaties met (V.D.E.) en (N.N.) ondergraven de voornoemde vage en incoherente verklaringen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aangaande zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoeker voert geen concrete argumentatie ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreffende zijn homoseksuele geaardheid verder ondermijnd wordt door frappante onwetendheden aangaande (i) organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen; (ii) homoseksuele vrienden of kennissen buiten (V.D.E.) en (N.N.); (iii) ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Kameroen; (iv) artikelen betreffende homoseksualiteit die in de Kameroense pers verschenen.

Dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen concreet verweer voert ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat, wanneer hij contact opneemt met personen in zijn land van herkomst, hij zich informeert over de nasleep van zijn problemen. Dat hij naliet dit te doen getuigt van desinteresse en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

De door verzoeker neergelegde stukken vermogen niet tot een ander oordeel te leiden. De commissaris-generaal heeft aangaande de door verzoeker bijgebrachte brieven van de advocaten (M.F.J.) en (N.F.) en de brief van zijn vader met recht geoordeeld dat deze documenten niet als een objectieve bron kunnen worden beschouwd en derhalve niet van aard zijn de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen.

De commissaris-generaal heeft voorts op goede grond vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde foto's evenmin de teloorgegangene geloofwaardigheid van zijn verklaringen kan herstellen vermits hieruit niet kan worden afgeleid in welke omstandigheden ze werden genomen. Verzoekers verweer is dienaangaande niet afdoende om de voormelde concrete vaststellingen te ontcrachten.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing betreffende de door hem bijgebrachte krantenartikelen en het medisch attest. Deze motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

Waar verzoeker verwijst naar de “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*” van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat, hoewel de proceduregids waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, niettemin geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.5. Daar waar verzoeker op algemene wijze alludeert op een gebrek aan zorgvuldig onderzoek dient te worden opgemerkt dat hij niet *in concreto* uitwerkt waar en op welke wijze de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden. Dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ en de vragenlijst en het gehoorverslag van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.6. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS